

AKADEMIJA DEJVIDA BEKAMA

BLIZANAČKE MUKE

Prevela
Eli Gilić

■ Laguna ■

Naslov originala
 THE DAVID BECKHAM ACADEMY
 TWIN TROUBLE

Originalno englesko izdanje prvi put objavljeno 2009. godine pod naslovom *Twin Trouble* u izdanju Egmont UK Limited, 239 Kensington High Street, London W8 6SA

Copyright © 2009 Beckham Brand Ltd
 adidas, predator, 3-bars i 3-strajps jesu zaštićene robne marke *Adidas grupe* i ovde su korišćene uz dozvolu
 Sva prava zadržana.

Tekst Bari Hačinson
 Korice i ilustracije Adam Relf
 Fotografija na koricama Entoni Mandler
 Dizajn Beki Čilkot

Translation copyright © 2010 za srpsko izdanje, LAGUNA

Na **AKADEMIJI DEJVIDA BEKAMA** svaki dan je fudbalska avantura. Dečaci i devojčice odlaze tamo da treniraju, da usavrše svoje veštine i da se zabavljaju. Ali nije sve u fintama i udarcima... Kao što Dejvid Bekam zna, prava tajna igrača Premijer lige jeste da shvati značaj posvećenosti, timskog rada, strasti i verovanja u sebe. Na ovim stranama upoznaćeš decu koja su luda za fudbalom i pratiti ih na putu ostvarenja njihovih snova na *Akademiji*.

**ZATO UĐI I
 PRIDRUŽI SE ZABAVI!**

ZANIMA TE ŠTA NEKI ČITAOCI MISLE O OVOJ KNJIZI?

„Sviđa mi se Adamov slobodni udarac. Adam mi je omiljeni lik.“

Džad, sedam godina

„Adam i Džejms su najbolji u ovoj priči zato što je Adam dobar.“

Rajan, sedam godina

„Svidelo mi se kada su Adam i Džejms podelili Zlatnu kopačku.“

Džordan, deset godina

„Moj omiljeni lik je Vudi zato što on daje savete.“

Džejk, osam godina

„Ovoj priči bih dao desetku na skali do deset. Adamov slobodni udarac je najbolji deo.“

Džo, devet godina

„Sviđa mi se slobodni udarac i Adamovo i Džejmsovo pomirenje.“

Stenli, šest godina

„Dopali su mi se blizanci, naročito kada su pobedili Stadsija i on je izbačen iz igre.“

Stiven, deset godina

SADRŽAJ

1.	BRAĆA SVAĐALICE	11
2.	NA AKADEMIJI	20
3.	TRENING ŠPANIJE	28
4.	SUKOB ZA VREME RUČKA	36
5.	IZJEDNAČEN REZULTAT	43
6.	VELIKA UTAKMICA	51
7.	ZAMENA	61
8.	POSLEDNJI ZVIŽDUK	69
	ZAVIRI U PRIČU <i>LE FUDBAL</i>	79

BRAĆA SVADALICE

Adam Parker je kroz prozor automobila gledao londonske ulice. Na prednjem sedištu je njegov brat Džejms poskakivao od uzbuđenja. Adam se pravio da ga ne primećuje. Jeste da su on i Džejms blizanci, ali su u mnogo čemu sušta suprotnost.

„Jesmo li blizu?“, pitao je Džejms – kako se Adamu činilo – po petstoti put.

„Još malo, sine, još malo“, kroz osmeh će gospodin Parker, ne skidajući pogled s puta.

„Sjajno!“, procvrkutao je Džejms. „Jedva čekam da pokažem šta znam!“

Adam uzdahnu. Džejms se uvek razmetao svojim fudbalskim talentom. Adam je uživao u šutiranju lopte koliko i svi drugi, ali Džejms je sve to podizao na sasvim novi stepen. Želeo je samo da igra fudbal, a kada ga nije igrao – uglavnom je pričao o njemu. I to glasno.

„Misliš li da će Dejvid Bekam biti tamo?“, pitao je Džejms.

„Moguće je.“ Njihov tata je klimnuo glavom. „Nikad se ne zna.“

„To bi bilo neverovatno!“, uzviknuo je Džejms. Adam je video bratovljev odraz u bočnom retrovizoru. Oči su mu bile ogromne poput tanjira.

Ni Adam nije odoleo uzbuđenju. Odlaze na Akademiju Dejvida Bekama i mora da postoji bar mala šansa da se njihov junak pojavi.

„Ali biće zabavno čak i ako on ne bude bio tamo“, primetio je Adam.

„Naravno da hoće“, složio se gospodin Parker, klimajući glavom. „Ali ne zaboravi da nije reč samo o zabavi.“

„Ovo uopšte nije zabava, Adame“, odbrusio je Džejms.

Adam se namrštio. „Pa... šta je onda?“

„Reč je o mom budućem pozivu!“

„To je duh, Džejmse!“ zaklicao je gospodin Parker. „Postaraćemo se da dobiješ najbolji mogući početak za svoju karijeru na terenu!“

„O!“, odvratio je Adam. Nekoliko trenutaka je razmišljao o tome. „A šta je s *mojim* budućim pozivom?“

Džejms je na prednjem sedištu glasno zagroktao od smeha. Čak je i njihovom tati bilo teško da suzbije smeh.

„Ti?“, narugao se Džejms. „Ti imaš dve leve noge! Ne bi mogao da šutneš loptu ni da ti život zavisi od toga! Možeš imati karijeru na travnatom terenu samo ako postaneš zemljoradnik.“

„Nisam *toliko* loš“, slabašno se pobunio Adam. „Postigao sam gol kada smo poslednji put igrali.“

„Da, u sopstvenu mrežu! Ko je najbolji igrač u školskom timu?“, pitao je Džejms. „Ja, eto ko! Ko ide na pripreme grofovije za petlice? Ja!“

„Ko još spava sa svojim medom?“, promrmljao je Adam. „Ti!“

„To je timska maskota iz zbirke!“, odvrati Džejms.

„Jeste da nosi fudbalski dres, ali ipak je meda!“

„Dosta je bilo, Adame“, umešao se gospodin Parker. „Džejms mora danas da bude u vrhunskoj formi.“

Adam se zavalio u sedištu i zagledao kroz prozor. Možda je pogrešio. Možda danas uopšte neće biti zabavno. Džejms i tata to preozbiljno shvataju.

„Hajde da se nagodimo, Džejmse“, predložio je gospodin Parker. „Ako tvoj tim pobedi na današnjem turniru, kupiću ti novi dres Engleske. Kompletan. Šta kažeš?“

„Odlično!“ Džejms se široko osmehnuo. „*I te kako* ćemo pobediti!“

„A šta ako pobedi moj tim?“, pitao je Adam. „Hoću li i ja dobiti dres?“